

Vec C-112/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

28. február 2020

Vnútroštátny súd:

Conseil d'État

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

6. február 2020

Žalobca:

M. A.

Žalovaný:

État belge

PRACOVNÝ DOKUMENT

CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(Štátna rada, Belgicko, sekcia pre správne sporové veci)

XI. KOMORA

ROZSUDOK

[omissis]

Vo veci: M. A.,

[omissis]

proti:

Belgickému kráľovstvu

[omissis]

I. Predmet návrhu

Návrhom podaným 15. marca 2019 sa M. A. domáhal zrušenia rozsudku [omissis] z [21. februára 2019], ktorý vydala Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory, Belgicko) [omissis].

II. Konanie pred Conseil d'État (Štátna rada)

[omissis] [postup]

III. Skutkové okolnosti relevantné pre preskúmanie veci

Zo zistení v napadnutom rozsudku vyplýva, že žalobcovi bol 24. mája 2018 vydaný príkaz opustiť územie so zaistením na účely vyhostenia, ako aj zákaz vstupu, ktoré mu boli doručené nasledujúci deň. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že žalobca vyhlásil, že má belgickú partnerku a dcéru narodenú v Belgicku, ale uvádzajú porušenia, ktorých sa dopustil a skutočnosť, že z tohto dôvodu „sa dotknutá osoba v dôsledku svojho správania považuje za osobu, ktorá môže ohroziť verejný poriadok“.

Napadnutý rozsudok zamieta žalobu o neplatnosť podanú proti týmto rozhodnutiam.

IV. Jediný kasačný dôvod

Stanovisko žalobcu

Žalobca uvádza jediný kasačný dôvod týkajúci sa porušenia článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, článkov 7, 24 a 47 Charty základných práv Európskej únie, článkov 7, 39/2, 39/56, 39/65, 62, § 2, 74/11 a 74/13 loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zákon z 15. decembra 1980 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a vyhostovaní cudzincov) a zásad zaručujúcich rešpektovanie najlepších záujmov dieťaťa, primeranosti a presnosti.

Žalobca v prvej výhrade vytýka správne mu súdu, že sa domnieval, že jeho výhrada týkajúca sa porušenia článku 24 Charty základných práv Európskej únie je irelevantná, keďže nespresňuje, že koná v mene svojho maloletého dieťaťa. Po citácii článku 74/13 vyššie uvedeného zákona z 15. decembra 1980 spresňuje, že jeho potomok nie je cudzincom, nie je adresátom napadnutých aktov a nemá teda aktívnu legitimáciu. Domnieva sa, že nemusí konať v mene dieťaťa na účely toho, aby mohol byť chránený najlepší záujem dieťaťa.

Žalobca vo svojej druhej výhrade tvrdí, že v napadnutom rozsudku bolo rozhodnuté, že „pokiaľ ide o uvádzané porušenie článku 74/13 zákona, hoci toto ustanovenie ukladá žalovanému vziať do úvahy niektoré skutočnosti, neukladá mu však povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutie ako také“. Domnieva sa, že táto úvaha porušuje ustanovenia uvedené v kasačnom dôvode, ktoré vyžadujú, aby boli správne rozhodnutia odôvodnené zo skutkového aj právneho hľadiska.

Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie, že „v prejednávanej veci žalovaná strana v napadnutých aktoch vzala do úvahy rodinný život žalobcu“, uvádza, že je „bez logickej nadväznosti na predchádzajúce tvrdenie“, keďže správny súd netvrdil, že „rodinný život bol zohľadnený nezávisle na odôvodnení rozhodnutí“ a že je „v rozpore s bodom 4.3.3 rozsudku, ktorým správny súd spochybňuje odôvodnenie rozhodnutí, ktorými sa žalovaný domnieva, že rodinný život medzi žiadateľom a jeho dieťaťom nie je platne preukázaný“.

Vo svojej tretej výhrade kritizuje bod 4.3.3 rozsudku a domnieva sa, že úvahy, ktoré sú v ňom uvedené, mali viesť, *quod non*, k zrušeniu napadnutých aktov.

Vo svojej štvrtej výhrade tvrdí, že odkaz prvého súdu na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva nie je relevantný. Domnieva sa, že v tomto prípade sa jedná, na rozdiel od veci, ktorá bola predmetom daného rozsudku, o negatívnu povinnosť nevyhostiť, a nie o pozitívnu povinnosť povoliť pobyt. Podľa žalobcu „sa z tohto dôvodu, na rozdiel od toho, ako rozhodol správny súd, od žiadateľa nemohlo vyžadovať, aby sa odvolal na mimoriadne výnimočnú okolnosť na účely tvrdenia, že jeho vyhostenie na dobu troch rokov ohrozí jeho rodinný život chránený článkom 8 EDĽP (a článkami 7 a 24 Charty)“.

Žalobca ďalej vytyka danému rozsudku, že nevysvetľuje, v čom bola dodržaná zásada proporcionality, pričom to bolo namietané v žalobe. Uvádza okrem toho, že dieťa musí opustiť územie Únie a vzdať sa účinného požívania podstaty práv vyplývajúcich z postavenia občana Únie na účely toho, aby s ním mohlo pokračovať v rodinnom živote.

[omissis] [prejudiciálne otázky navrhované žalobcom vo veci samej]

Rozhodnutie Conseil d'État (Štátna rada)

Pokiaľ ide o prvú časť, napadnutý rozsudok obsahuje nasledujúcu pasáž:

„4.1. Pokiaľ ide o jediný kasačný dôvod Conseil (Štátna rada) na úvod nevidí záujem žalobcu na uplatnení výhrady týkajúcej sa porušenia článku 24 Charty, keďže neuvádza, že koná v mene maloletého dieťaťa žalobcu“.

Správny súd sa v bode 4.2.3 napadnutého rozsudku implicitne, ale s určitosťou domnieva, že najlepší záujem dieťaťa musí byť zohľadnený iba v prípade, keď sa ho predmetné správne rozhodnutie výslovne týka a keď je napadnuté v jeho mene na Conseil contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory).

Žalobca naopak tvrdí, že uvedený článok 74/13 vyššie citovaného zákona z 15. decembra 1980 ukladá povinnosť vziať do úvahy najlepší záujem dieťaťa, pokiaľ je vydané rozhodnutie o vyhostení voči jednému z jeho rodičov, „bez obmedzenia tejto požiadavky len na rozhodnutia vydané voči dieťaťu“.

Kritika sa týka výkladu vyššie uvedeného článku 74/13, ktorý preberá článok 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území.

Pred podrobnejším preskúmaním jednotlivých výhrad žalobcu je potrebné položiť Súdnu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku uvedenú vo výroku, ktorá sa týka výkladu a rozsahu, ktorý treba priznať povinnosti vziať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa, tak ako je stanovená v článku 5 vyššie uvedenej smernice 2008/115/ES zo 16. decembra 2008.

[omissis] [irelevantné skutočnosti]

Z týchto dôvodov

CONSEIL D'ÉTAT (ŠTÁTNA RADA) ROZHODLA TAKTO:

Článok 1.

Konanie sa prerušuje.

Článok 2.

Súdnemu dvoru Európskej únie sa kladie táto prejudiciálna otázka:

„Má sa článok 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území, ktorý členským štátom ukladá povinnosť, aby pri vykonávaní tejto smernice vzali do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa, v spojení s článkom 13 tejto smernice a článkami 24 a 47 Charty základných práv Európskej únie, vykladať v tom zmysle, že vyžadujú vziať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa, občana Únie, aj v prípade, keď je rozhodnutie o návrate vydané len voči samotnému rodičovi dieťaťa?“

[*omissis*]

[*omissis*] [konanie]

[*omissis*] [konanie a zostavenie rozhodovacieho zloženia]

PRACOVNÝ DOKUMENT